Айка (та) в. Хайка, подвикъ на ловъ.

Айлазлъкъ (тъ) в. Хайлазлъкъ, мъмвецъ, мъмтай, мързелмъргъчивъ, мъхачъ.

Айлазлякъ (тъ) в. Хайлазлякъ, мъвосъ, мързелъ.

Айлазъ, може да е Айлазлъкъ, и отпадъ е безъ членъ въ единъ брой. Гледи Айлазъ, або Айлазъ, в. мъмвицъ на мързелко. в. Хайлазъ.

Айлакъ, прл. неизм. Правенъ безъ работа, човекъ не занятъ, незаловенъ ни (за) работа, не наемнятъ на работа надничаръ. Ходи Айлакъ, адъ дисъ се нахванятъ на работа останятъ Айлакъ. Казватъ и Айлякъ въ същото значение но погрешно. Айлякъ, безъ работа мъчно вде да сѣ повтуска и не веселица Вк.

Айлакчия (та), 1) който ходи праздъ, нѣма работа. 2) който не обича да работи

Айлякъ (тъ) мъсечна, мъсечна плата, стр. оброкъ, Да мъ дадѣ Айлякъ тъ че друго то кой ще му гледа! Тъ се събралъ друг фина, та имъ раздалъ Айляци. № 152. Пратихъ представителе си съ тия гости обвиания, какво щатъ имъ проводятъ, Айляци и съ плащата. Дися Давидъ въ тъ представителе въ имъ, та да сѣ Курдъ учинятъ отъ давание обвианиятъ Айляци. № Д. 1872. р. 263. Той работи съ Айлякъ, на Айлякъ т.е. на мѣсецъ, не преставенъ за година.

Айлякчийка (та) Жена що работи на мѣсецъ, що и плащатъ на мѣсецъ.

Айлакчия (та) който работи на мѣсецъ, главенъ, преставенъ, занятъ за мѣсецъ, комутосе плаща на мѣсецъ

Айлякъ, прл. неизм. 1) хитъръ, предвидливъ, какъвъ е Айлякъ той, не се обурьсва, не можеш го излъга. 2) в. Айлакъ.

Айлакъ (та), в. Хайлакъ. 1) който по си гледа работа та, неуранимайка; 2) негодникъ, нечестникъ.

Айлакия (та) в. ~~Айлакия~~ Алайция. Що е чюдо злато на ендерем? — хей! хей, адъ да любя злата Айлакия. Ч. 351.

Айнадърмка (та) жена ~~който~~ ~~гледа~~ ~~не гледа~~ ~~и гледа~~, ~~въ~~ ~~въ~~ ~~дъ~~ ~~мисли~~, ~~друго говори~~, ~~друго~~ Айнадърмя. рус. плутовка, мъжкарка

Айнадърмякъ (тъ), прл. неизм. ~~от~~

Айнадърмя (та) който не върви по право, не си върши работата съ правдина, който се сгурчи съ лъжа, съ измама, съ лъвя. лъведърия рус. плутъ. Думата е отъ турското айна, огледало

Айнаклия (та) прл. неизм. 1) огледалецъ, като огледало, гладъкъ. 2) злато тур. монета отъ Махмуда II. Махмудиеи Айнаклии, ~~друг~~ ~~монета~~ серъ Махмудии ~~при~~ ~~гледъ~~ Лъгаи. Айнаклия ~~е по-хубава~~ ~~и е гладка повече~~, ~~а~~ ~~хахъ~~ ~~се~~ ~~казва~~ ~~и~~ ~~серъ~~ ~~Махмудие~~, ~~Дъ~~ ~~отъ~~ ~~нъ~~ ~~злато~~ ~~и~~ ~~се~~ ~~въва~~, ~~въ~~ ~~дъ~~ ~~та~~ ~~е~~ ~~повече~~ ~~злата~~ ~~и~~ ~~отъ~~ ~~тъ~~ ~~не~~ ~~е~~ ~~гладка~~, ~~и~~ ~~та~~ ~~тъ~~ ~~ди~~ ~~лъгъ~~ ~~и~~ ~~не~~ ~~е~~ ~~Айна~~ ~~лия~~. ~~та~~ ~~се~~ ~~казва~~ ~~и~~ ~~серъ~~ ~~Махмудие~~, ~~не~~ ~~е~~ ~~въва~~ ~~а~~ ~~се~~ ~~нъ~~ ~~дъ~~ ~~не~~ ~~е~~ ~~отъ~~ ~~нъ~~ ~~злато~~. Чеше Айнаклия, чъ ръ ия

Аникъ в. Аенкъ и Ахенкъ. Мие на брак те канифме — голѣмъ аникъ да ми чинишь. № 28 Ядъ тъ, ами тъ, голѣмъ аникъ чинятъ — 144. Пиятъ, ядятъ на механи, и добръ аникъ си чинатъ — 171. Пиятъ ядятъ аникъ чинатъ — 177. Да сѣ ядятъ, да си пиятъ, добръ аникъ да си чинатъ — 206.

Анръ (тъ) 1) стар. Анръ, въ духъ. 2) старецъ 2 к. и Дов. раст. какво Ва Ядене. Ірѣ, руц косатинъ, ирѣ и прилъ корень. 2 к. Стар. 204. В. Анръ.

Анръсъ, в. Анръзинъ

Анръзинъ (тъ) в. Ханръзинъ. отъ анръ, ханръ.

Айранъ (тъ) 1) вечъ чили водата що остава слѣдъ биение и изваждане блачно масло. в. Ичъ-тъ, мръсница, бъркалка, бъркалка, бъркалка, ръгалка. Айранъ има да тъне, съ аде отива на тюкене, тюл.

Айрякъ (тъ) жена лъжива.